

አሪት

“የገነት ንጉሥ ነኝ!” ሲል፣ ሲንጎራደድ
ሔዋንን ላከና ለአዳም ወጥመድ
ሸኾናውን ጠልፎ በእባብ ገመድ
ከመሬት ላይ ጣለው ከትብያ፣ ከአመድ!
“ና! ተቀጣ!” ብሎ በኩነኔ ፍርድ
መቀመቅ ጨመረው በሞት ሊዋረድ።
ግን ባገርዶ ሆኖ መሐሪ፣ ወዳድ
ጨክኖ አጨልከነም ነውና ዘመድ
በሣልስቱ ዕለት ሊካፈል መአድ
ከሲያልው አወጣው ትንሳኤ ውሉድ...

ወንጌል

ስልጣን፣ ክብሩን ትቶ በጠባብ ደረት
መልክ፣ ውበትን አጥቶ፣ በአጭሯ ቁመት
ፈጣሪ እንደጥጃ ቢወለድ በረት
ከሴት ልጅ ተገኝቶ ሰው የሆነ ዕለት፤
“በዓለም መከራ ስንንከራተት
“የጣልክብን ዕዳ እስከ ሞት ቅጣት
“ቅመሰው ፍዳችን መራራ ሐሞት
“ያውልህ!” አሉና ጥሬ አቀመሱት
መቸ ጥሬ ብቻ፣ በስቃይ ሊሞት
በምስግር ቸንክረው በዕንጨት ሰቀሉት...

ገ/አ. ጎርፉ።